

Des del bufet ens hem proposat participar en "lo Senienc", informant de les novetats legislatives més rellevants, i que a nivell professional, considerem més interessants.

Dintre de les especialitats del bufet tenim el DRET DE FAMÍLIA (crisis o ruptures matrimonials i de parelles de fet, custòdies, adopcions,...), que tractem en professionalitat, compromís i serietat, com la resta d'assumptes, però, on hi afegim una sensibilitat especial al ser mares i pares alguns dels advocats que portem aquests assumptes.

A partir de l'1 de gener de 2011, ha entrat en vigor la Llei 25/2010, de 29 de juliol, del Llibre Segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família, i no obstant, diferents novetats, la més rellevant i interessant considerem que és l'aposta pel règim de GUARDA CONJUNTA i és sobre el que ens centrarem.

S'abandona el principi general segons el qual la ruptura entre dos progenitors significava automàticament que els fills havien de viure en un d'ells i veure a l'altre en ocasions puntuals, és a dir, la custòdia exclusiva a favor d'un dels progenitors amb l'establiment d'un règim de visites.

Des del nostre despatx, tot i que no ha entrat en vigor fins ara la guarda conjunta, sempre en els procediments de trencament de convivència entre els progenitors, hem donat un assessorament centrat en que l'interès més important a protegir és el dels fills, i per tant, s'ha de buscar l'acord entre les parts, i si és possible, corresponsabilitzar-se tots dos dels menors. Quan ens hem trobat en un procediment contenciós, si les circumstàncies ho permetien, s'ha defensat un règim de visites ampli, és a dir, que tot i que es fallés que la custòdia recauria en uns dels progenitors, que els contactes del progenitor no custodi amb el fill o fills, fossin habituals: dies intersetmanals, en celebracions especials, i que no s'apliqui el règim de visites estàndard de caps de setmana.

Ara ja no haurem de disfressar el que realment veiem més òptim, sinó que la LLei ens ho aplicarà de forma preferent. **El legislador català opta de manera preferent, però no discriminada, per la guarda conjunta, entesa com un règim que beneficia de manera prioritària als menors i, per tant, també als progenitors**.

A efectes pràctics, una parella que decideix trencar la vida en comú (divorci i separació) amb fills, li comportarà que **totes les decisions de la vida dels menors s'han de prendre de forma conjunta entre els membres de la parella i pares dels fills**. El percentatge de temps que es trobaran en un o altre progenitor, no necessàriament ha de ser el mateix, però sí serà necessària una igualtat en la presa de decisions, en responsabilitats, deures i drets respecte els fills comuns. Per a facilitar els acords, hi haurà dos instruments: el pla de parentalitat (on s'establirà la

manera d'exercir la guarda compartida) i la mediació (com instrument per a que els progenitors es posin d'acord).

Tot això no elimina l'obligació d'aliments, que es continuarà fixant en atenció al temps de permanència dels fills en cada progenitor i les despeses que assumeixen referents als menors

El procés de ruptura de parella pot ser de mutu acord (els progenitors fixen com s'exerciran les responsabilitats parentals; es presenta un pla de parentalitat conjunt)

o contenciós

(no hi ha acord, i cada part presenta un pla de parentalitat i el jutge decideix).

El Pla de parentalitat s'ha incorporat com l'instrument basat en l'autonomia del progenitors i dirigit a ordenar les qüestions principals que poden afectar als fills en cas de trencament de la relació dels pares (ja veurem si permet anticipar els criteris de resolució dels problemes més importants, tenint en compte, que per una banda ha de contenir molts d'aspectes i, per altra banda, la vida és canviant. Què passa en tot el que pugui sorgir en un futur que no s'hagi contemplat? La resposta ha de ser clara: les parts ho hauran de discutir de la forma més civilitzada i s'instrumentalitza la mediació).

Quan és el jutge qui ha de decidir, aquest de forma preferent optarà per la guarda conjunta, no obstant, pot disposar que la guarda s'exerceixi de forma individual si ho estima més convenient per a l'interès del fill, atenent a una sèrie de criteris:

a) La vinculació afectiva entre els fills i cadascun dels progenitors, i també les relacions amb les altres persones que conviuen a les llars respectives.

b) L'aptitud dels progenitors per a garantir el benestar dels fills i la possibilitat de procurar-los un entorn adequat, d'acord amb llur edat.

c) L'actitud de cadascun dels progenitors per a cooperar amb l'altre a fi d'assegurar la màxima estabilitat als fills, especialment per a garantir adequadament les relacions d'aquests amb tots dos progenitors.

d) El temps que cadascun dels progenitors havia dedicat a l'atenció dels fills abans de la ruptura i les tasques que efectivament exercia per procurar-los el benestar.

e) L'opinió expressada pels fills.

f) Els acords en previsió de la ruptura o adoptats fora de conveni abans d'iniciar-se el procediment.

g) La situació dels domicilis dels progenitors, i els horaris i les activitats dels fills i dels progenitors.

En l'atribució de la guarda, no es poden separar els germans, llevat que les circumstàncies ho justifiquin.

Destaquem, de forma específica, que en interès dels fills, no es pot atribuir la guarda al progenitor contra el qual s'hagi dictat una sentència ferma per actes de violència familiar o masclista dels quals els fills hagin estat o puguin ésser víctimes directes o indirectes

·
En interès dels fills, tampoc no es pot atribuir la guarda al progenitor mentre hi hagi indicis fonamentats que ha comès actes de violència familiar o masclista dels quals els fills hagin estat o puguin ésser víctimes directes o indirectes

·
En definitiva, des del bufet Castell&Martinez, advocades, elogiem aquest canvi normatiu, però en un àmbit tan delicat com és la protecció i benestar dels menors, el que demanem és el sentit comú de les persones (en concret dels progenitors) en no fer víctimes del trencament de la relació als fills, i buscar la igualtat d'aquests amb els fills de parelles que no han trencat la convivència en comú.

*Per qualsevol consulta en aquesta matèria, com en qualsevol altra, ens trobeu al C/ Amposta, núm. 10, local 3 de La Sénia: “**El més satisfactori d’un problema, és evitar-lo**”.*

CASTELL&MARTINEZ, ADVOCADES